

15 czerwca 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

A47k 5700

Nr 9944.

Erich Baumann
(Katowice, Polska).

Kl. 34 k 2.

34k 5/00

Urządzenie do wydawania płynnego mydła.

Zgłoszono 7 lutego 1928 r.
Udzielono 28 stycznia 1929 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia, które służy do oszczędnego wydzielania płynnego mydła.

Dzięki swojej prostej i nieskomplikowanej konstrukcji wynalazek nadaje się do zastosowania przede wszystkim w lokalach publicznych, np. kawiarniach, restauracjach, hotelach, urzędach, biurach, szpitalach, gabinetach lekarskich, pociągach i t. d., gdzie z umywalni stale korzysta wiele nieznających się wzajemnie osób, a gdzie zastosowanie jednego i tego samego kawałka mydła dla wszystkich jest niehigieniczne.

Wynalazek przedstawiony jest na rysunku, na którym fig. 1 uwidocznia urządzenie w widoku bocznym, a fig. 2 — w widoku zgóry.

Urządzenie do wydawania płynnego

mydła, według wynalazku, składa się ze szklanego naczynia *a*, którego dolna część jest wykonana w kształcie jaja, a górna bardziej wypukła zakończona jest szyjką, posiadającą na bocznej powierzchni wcięcie, biegnące wokoło po linii śrubowej, celem przykręcenia odpowiedniego zamknięcia. Poniżej górnej wypukłej części naczynia jest objęte niklowaną klamrą *b*, wchodzącą w odpowiednie wgłębienie naczynia i zanitowaną od strony tylnej nitom *m*. Dzięki takiemu umocowaniu klamra *b* przylega mocno do naczynia i nie pozwala mu się wysunąć. Poza tem na dwóch bocznych przeciwległych stronach klamry *b* umocowane są czopy *g* (w postaci nitów), zapomocą których naczynie wraz z klamrą jest zawieszone obrotowo na wsporniku *c*. Wspornik *c* posiada otwory *f*, służące do

przymocowania zapomocą śrub całego urządzenia do ściany w umywalni obok kranu z wodą.

Otwór wlewowy szklanego naczynia jest zamknięty gwintowanym kapturkiem *k*, najlepiej blaszanym i posiadającym na górnej, wypukłej stronie niewielki otwór *o* do wyciekania płynnego mydła przy przechyleniu naczynia. Oprócz tego pomiędzy zewnętrzną krawędzią otworu naczynia a kapturkiem znajduje się pierścień uszczelniający *e*.

Ażeby napełnić szklane naczynie *a* płynnym mydłem, należy odkręcić kapturek *k* i przez otwór w szyjce wlać mydło do naczynia, napełniając go niecałkowicie, a częściowo, najlepiej do wysokości klamry *b*, poczem kapturek należy zpowrotem przykręcić i urządzenie do wydawania płynnego mydła jest wówczas gotowe do użytku.

Sposób działania urządzenia według wynalazku jest następujący. Po zwilżeniu rąk czystą wodą przechyla się jedną ręką naczynie *a* w kierunku strzałki *h* dopóty, dopóki przez otwór *o* nie wytryśnie na podstawioną dłoń drugiej ręki niewielka ilość płynnego mydła. Tę parę kropel wytryśniętego płynnego mydła w zupełności wystarcza do umycia rąk. Po cofnięciu ręki, przechylającej naczynie *a*, wraca ono samoczynnie zpowrotem do pierwotnego położenia, ponieważ punkty zawieszenia *g* leżą powyżej środka ciężkości nawet próżnego naczynia.

Ręczne przechylanie naczynia może się odbywać dowolną ilość razy i przy każdym przechyleniu wytryska otworem *o* niewielka ilość płynnego mydła, dostateczna do umycia rąk, poczem wydzielanie się mydła ustaje, dzięki temu, że wewnątrz naczynia, wskutek zmniejszenia objętości mydła, zawarte powietrze rozrzedza się i powstaje wewnątrz ciśnienie mniejsze od zewnętrznego.

Stwierdzono, że gdy w naczyniu znaj-

duje się na dnie niewiele płynnego mydła, wtedy przy przechyleniu wytryska ono w większej ilości; ażeby temu zapobiec umieszczone są luźno w naczyniu szklane lub inne kulki *n*, które w takim przypadku przy przechyleniu staczają się po ścianie naczynia i po wytryśnięciu kilku kropel mydła zakrywają otwór *o*, tamując dalsze jego wydzielanie się.

Należy jeszcze nadmienić, że naczynie nie koniecznie musi być wykonane ze szkła, lecz również z jakiegokolwiek innego materiału, tak samo może mieć inny kształt, niż przedstawiony na rysunku. Również zamknięcie naczynia, jak i jego zawieszenie na wsporniku może być inne, byleby punkt lub punkty zawieszenia *g* leżały powyżej środka ciężkości naczynia, a zamknięcie posiadało niewielki otwór *o*, niezbędny dla krótkiego wytrysku płynnego mydła.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do wydawania płynnego mydła, znamienne tem, że naczynie (*a*) zawieszone jest na otaczającej go klamrze (*b*), wchodzącej w odpowiednie wgłębienie naczynia i ściśniętej nittem (*m*), dzięki czemu naczynie to nie może się z klamry wysunąć.

2. Urządzenie do wydawania płynnego mydła według zastrz. 1, znamienne tem, że klamra (*b*) posiada czopy (*g*) do zawieszenia jej wraz z naczyniem (*a*) na wsporniku (*c*), przymocowanym zapomocą śrub, przechodzących przez otwory (*f*) do ściany pomieszczenia.

3. Urządzenie według zastrz. 1, 2, znamienne tem, że kapturek (*k*), służący do zamknięcia szyjki naczynia, zaopatrzony jest w pierścień uszczelniający (*e*).

4. Urządzenie według zastrz. 1—3, znamienne tem, że wewnątrz naczynia (*a*) umieszczone są luźno szklane lub inne kulki (*n*), które przy przechyleniu naczy-

nia, gdy w niem pozostaje na dnie niewielka ilość płynnego mydła, staczają się po jego ściance i po wytryśnięciu kilku kropel mydła zamykają otwór (o), zapo-

biegając w ten sposób dalszemu wydzielaniu się mydła.

Erich Baumann.

